

ملالی جویا ، ۱۶ میزان ۱۳۹۶

هفت اکتوبر روز اشغال افغانستان توسط امریکا و ناتو، یک روز شوم در تاریخ ماست که پیامدهای فاجعه باری برای وطن و مردم ما داشت که دامنه آن با گذشت شانزده سال ادامه دارد و هر روز ابعاد خونین تر و تراژیک تر بخود می گیرد. اشغال کشور ما توسط امریکا و ناتو آغاز فصل جدید جنگ های خونین امریکا بود که دامنه آن به عراق، سوریه، لیبیا، یمن، اکراین و غیره کشانیده شد که میلیونها انسان بی گناه کشته شدند و معلوم نیست که چه خلقهای دیگری هدف بعدی خواهند بود.

امریکا و متحدانش زیر نام «مبارزه علیه تروریسم» و «رهایی زنان افغان» وطن ما را اشغال کردند، اما با گذشت یک و نیم دهه نه تنها طالبان قوی تر، خونخوار تر و هار تر گردیدند بلکه وطن ما طعمه طاعون جنگسالاری، داعش، مافیای مواد مخدر و فساد گردیده زنانش نیز در دوزخ سوزانی کباب می شوند. امروز میهن ما سیاه ترین و مکرر ترین روزهای تاریخش را سپری می کند و بخصوص جوانان امید باخته اش راه فرار می جویند.

محصول 7 اکتوبر اگر از یکسو بعضی تغییرات ظاهری و نمایشی در جامعه ما بود که بلند گویای تبلیغاتی غرب برایش فراوان گلو پاره کردند، اما از جانب دیگر کشتار و انتحار همه روزه، بمباردمان قریه ها و قتل عام مردم عام ما توسط نیروهای امریکایی و ناتو، تبدیل افغانستان به لابراتور آزمایش پیشرفته ترین

تسلیمات غرب، تشدید تروریسم و افراط گرایی دینی، فرورفتن عمیق تر دستان خونین ایران و پاکستان در کشور ما، راه انداختن برنامه ریزی شده نفاق ملیتی و مذهبی، فقر و فلاکت مردم عام، چپاول و غارت و فساد کم نظیر تاریخ و هزاران مصیبت دیگر محصول آن بود که آنچنان تاثیرات دیرپا دارند که تا قرنهای وطن و مردم ما از سایه آن رهایی نخواهند یافت.

ترامپ فاشیست که در کارزارهای انتخاباتی اش بصورت محیلانه جنگ افغانستان را «یک فاجعه» خوانده سخن از پایان جنگ میزد، اخیراً استراتژی ای را در پیش گرفت که برای ملت ما خبر از فجایع بیشتر می دهد. این استراتژی افغانستان را عملاً میدان جنگهای نیابتی قدرت های بزرگ جهانی و منطقوی ساخته به کام نیستی می کشاند.

امریکا از یکسو طالبان را دشمن نامیده علیه آنان سخن می گوید از سوی دیگر کودکان افغان نیز می دانند که طی اینهمه سالها نه تنها طالبان که دیگر گروه های تروریست در خفا از حمایت امریکا برخوردار اند تا اوضاع افغانستان را بد امن نگهداشته زمینه حضور دراز مدت شان را مساعد ساخته در ضمن با صدور تروریسم به چین، روسیه و غیره، منافع رقابیش را ضربه زند و آنان را دچار بی ثباتی سازد. اگر گلبدین جلالی تا دیروز در زیرخانه های آی.اس.آی از حمایت امریکا برخوردار بود، حال او را هم عملاً عروس گونه در کابل نصب کرده برایش مثل چوکره های دیگرش چون عطا، سیاف، قانونی، محقق، عبدالله، کرزی، خلیلی، اشرف غنی و... آرگاه و بارگاه ساخت که برای پیشبرد سیاست های امریکا آرامتر سگدوی کند.

تا روزی که امریکا و غرب در افغانستان حضور دارند و مزدورانش در قدرت اند، مردم ما روی صلح، آزادی، دموکراسی و عدالت را نخواهند دید، یک قدرت خارجی که تاریخش با جنایت و ستمگری گره خورده هرگز نمی تواند منادی این ارزشها برای ما گردد.

اخیراً یکی از مقامات گذشته امریکایی اعتراف کرد که امریکا برنامه حضور 50 ساله در افغانستان دارد. بنا وظیفه نیروهای مترقی و مردم عدالتخواه و ضد اشغال ماست که باید آرام ننشینند و به خاطر نجات مادر وطن از چنگال خونین اشغالگران خارجی و مزدورکان شان متحدانه برخاسته مبارزه نمایند چون صحت این گفته معروف را در عمل می بینیم که: هر ملتی که به خاطر آزادی خود می جنگد آزاد است اما هر ملتی که ادعای آزاد ساختن ملت های دیگر را می کند در حقیقت آنها را به اسارت و بردگی می کشاند.